К. 46
5(12)

Баба да ся пере и да изважи и ~~отиде~~.
Любовта съ отъ ръцѣ тъй викаръ си, рои
~~отрани~~ изтичане въ дрехарѣ си въ водата и
при всяко ~~отдръпване~~ сълзливо хлипване, ~~съ ужасъ~~ силно
~~викане~~ произнасяше горѣ долу: Ой!
На себе! Пери ся дъ. Не бавеше да
~~сълзи~~ ся объемръ кога баба лилавъ, ~~сълзи~~
~~сега, на~~ че ~~сълзи~~ да си ималъ бабич-
ка да ля пере, сега, на сръдни
години, да ся любѣ фалъ да ся перуѣ.
Ой! На себе!... ~~и~~ Ал сръдчъ и пе-
дъ и слушчъ, ~~и при тая пирога-~~
~~лна сцена объемливъ будий ра-~~
~~зумъ~~, тръгнѣ лицом ля обѣжа,
рекоѣ на умъ си че тъй ~~калуф~~-
ръвъ и е за мене робота и нѣ-
ма гръмнѣ книжкера въ джобъ, рѣшихъ
да ся вѣрнѣ въ Левиатана, да си
приберѣ едно друго и да отидѣ
отъ тамъ още на утрѣшен день.
Помислено, и сторено и ~~отъ тамъ~~ съ
температурата на левиатана ~~от~~ на-
чуждѣхъ и за вечѣ ги мислѣхъ
да ся калуферя.

Азъ ся вѣрнѣхъ въ Ловечъ, но
какво ся изумѣхъ ~~въ~~ въ времѣ на моето
отсъствие Ловяне ~~си~~ наитрили
другъ всякакъ, безъ да ся спрѣ ~~отъ~~
гаминѣхъ ги Пътевъ (1849) ~~го~~
добро приобщихъ сръцу Ивяде-
сятници. ~~На сръдни~~ Отде вечерѣ ~~азъ обходихъ~~
въ Черква добро четѣхъ и черѣхъ пари-
мисѣхъ, но вилѣро да ги черѣ по сла-
вянски, азъ ги черѣхъ (какво си имахъ навикъ) въ черквата на